

HELMI

KUU 2005

KOULUADRESSIIN 1150 NIMEÄ

Kaupunginjohtaja Pentti Asunmaa vastaanotti kyläkouluadressin kylien edustajilta.

Jämsä 11.2.

Kyläkoulun ja kylän puolesta -kansalaisadressi luovutettiin Jämsän kaupunginjohtaja Pentti Asunmaalle. Jämsän alueella adressin allekirjoitti 1 150 kunta-laista. Lisäksi Kuorevedeltä oli tulossa puolen tuhatta nimeä lisää. Adressin luovuttajina oli toistakymmentä kyläkuntien edustajaa.

Adressin allekirjoittajien mielestä parhaiden oppimismahdollisuuksien tarjoaja maaseudun lapsille oli kyläkoulu. Kylä-

koulujen sulkemista ei heidän mukaansa tullut hyväksyä, vaan kunkin kyläkoulun kohdalla tulisi lopettamisen sijaan löytyä muita vaihtoehtoja. Allekirjoittajat esittivät myös, että kaupunki kaava- ja tonttipolitiikallaan tukisi kylien kehittymistä.

Asunmaalla ei vielä ollut antaa adressin tuojille omaa esitystään niistä kouluista, joita lakkauttaminen mahdollisesti uhkasi. Hän kuitenkin totesi, että säästöjä kaupungin taloudessa oli pakko jollakin tapaa löytää.

Genecorille uusi isäntä

Helmikuu

Biotekniikkayhtiö Genecor oli siirtymässä lähes kokonaan tanskalaisen elintarvikejätin Danisco omistukseen. Danisco kertoi pörssitiedotteessaan ostavansa 42

prosenttia Genecorin osakkeista. Myyjänä oli amerikkalainen kemian-yhtiö Eastman. Kauppahinta oli yli 400 miljoonaa euroa.

Kaupan myötä Da-

nison osuus Genecoris-ta oli nousemassa 84 prosenttiin. Suomessa Genecorilla oli tehtaat Jämsänkoscilla ja Hangossa. Niiden tuotantoon kaupan ei odotettu vaikuttavan.

Peutereen pitopalvelu Lahtiselle

Jämsänkосki 1.2.

Jämsänkosc kelaisen Pitokokit Peutere Oy:n pitopalveluliiketoiminta vaihtoi omistajaa. Toimintaa ryhtyi pyörittämään yrityksessä työskennellyt Nina Lahtinen nimellä Pitokokit Nina Lahtinen.

Jukka ja Jaana Peutereen omistama perheyritys keskittyi pitopalvelutoiminnasta luopumisen jälkeen kukkakaupan ja hautaustoimiston pyörittämiseen.

Uusi pitopalveluyrittäjä jatkoi alkuvaiheessa toimintaa Peutereen omakotitalon yhteydessä. Samalla hän aloitti uusien tilojen etsiskelyn Jämsänkosc kelta.

Riepposelle laamannin tehtävät

Jämsä helmikuu

Korkein oikeus nimitti käräjätuomari Osmo Riepposen Jämsän käräjäoikeuden määräaikaiseksi laamanniksi toistaiseksi, kuitenkin 30. syyskuuta 2005 saakka. Laamannin virka julistettiin samalla vakinaisesti haettavaksi.

Valjakkoajossa junnukultaa

Valkeakoski 5.-6.2.

Jämsäläinen 14-vuotias Ilkka Mäkiäho voitti juniorikultaa valjakkoajon SM-kisoissa. Ilkka edusti neljän koiran luokassa Suomalaista siperianhuskyseuraa. Kisassa Ilkka ohjasti Riitta Kempen omistamaa kilpavaljakkoa.

Samassa luokassa pronssille sijoittui vuotta vanhempi Antti Mäkiäho, joka ajoi Mäkiähön perheen omilla koirilla.

Kaksipäiväisessä SM-kisassa kumpakin päivänä matkana oli 7,5 km.

Pitkään uinunut Kerpolan tila heräsi eloon elämys- ja luontoretkeilijöiden iloksi.

Mikko Simonen pelasti Kerpolan

Jämsä 17.2.

Vitikkalan kartanon jo rappiolta pelastanut jämsäläisyrittäjä Mikko Simonen ryhtyi herättelemään myös Kerpolan tilaa uuteen elämään. Simonen vuokrasi pitkään käyttämättömänä olleen tilan Jämsän kaupungilta kaikkiaan 40 vuodeksi.

Simosen suunnitelmiin kuului kunnostaa Kerpola elämys-, seikkailu- ja luontoretkeilykohde.

Talviaikaan tila pysyi edelleen myös hiihtäjien tauko- ja tankkauspaikkana. Niinikään puulajipuisto säilytettiin entiseen tapaan koulutus- ja tustumiskohteena.

Kostilla ja Lauralla tieto hallussa

Helmi

Matematiikka sujui jämsäläiseltä Kosti Jokiselta. Valkeakoskella Päivölän kansanopistossa opiskellut abiturientti voitti pronssia lukiolaisten valtakunnallisessa matematiikkakilpailussa, johon osallistui 20 maan parasta nuorta matemaatikkoa.

Jämsän lukion oppilas Laura Koppanen puolestaan osoitti erinomaista ruotsinkielen osaamista. Laura nappasi kakkossijan kansallisessa ainekirjoituskilpailussa, jonka järjestivät Pohjoismaiden Suomen instituutti, opetushallitus ja Suomen ruotsinopettajat ry.

Piirikultaa Han Moo Doolle

Muurame 13.2.

Jämsänjokilaaksoon tuli kaksi Han Moo Don Keski-Suomen piirin kultamitalia. Ykkösiksi sarjoissaan ottelivat Tero Valtonen ja Jari Roos. Sami Hilden täydensi menestystä pronssilla.

Satu Pirttiniemi kuudes

Saarijärvi 26.-27.2.

Kuoreveden Kärjen Satu Pirttiniemen kuudes sija N20-sarjan vapaan tyylin 20 kilometrillä oli Jämsän seudun hiihtäjien paras saavutus nuorten SM-hiihdoissa. Matkan voitti Lahden Noora Virtanen (1.03.15,6), jolle Satu hävisi 37,5 sekuntia.

JÄMSÄN YHTEISKOULU JUHLI SATAA VUOTTAAN

Jämsä 5.-6.2.

Maamme vanhimpiin maaseudulle perustettuihin suomenkielisiin oppikouluhin lukeutunut Jämsän yhteiskoulu juhli satavuotisuuttaan näyttävästi. Juhlinta huipentui helmikuiseen viikonloppuun, jonka aikana esillä olivat sekä koulun entiset että nykyiset oppilaat.

Lauantaina Seppolan koululla ja lukiolla oli avoimet ovet. Saman päivän iltana vietettiin iltajuhlaa lähes 600 juhlijan voimin lukion ja liikuntahallin tiloissa.

Sunnuntai alkoi juhlamalanpalveluksella Jämsän kirkossa sekä tervehdykskäynneillä sankarivai-

najien haudalla, sovinnon muistomerkillä sekä koulun entisten opettajien haudoilla.

Päiväjuhlassa juhlapuhjana oli koulun kasvatti, Kuopion yliopiston professori Vuokko Niiranen.

Hän totesi yhteiskoulun perustamisen osoittaneen, että Jämsä oli viime vuosisadan alkuvaiheessa edistyskellinen sivistyspitäjä.

Juhlan ohjelmassa pääosassa olivat koulun oppilaat.

Juhlien yhteydessä järjestettiin koulun entisten oppilaiden tekemien väitöskirjojen näyttely. Juhlan alla ilmestyi myös yhteiskoulun juhlamatrikkeli.

Juhlan ohjelman suorittajiin kuului myös lukion ja yläasteen kuoro ja orkesteri.

Juhlaluennot kiinnostivat

Satavuotiaan yhteiskoulun kunniaksi Jämsän työväenopistossa järjestettiin syyslukukaudella 2004 juhlaluentosarja, jonka esitelmöitsijät olivat entisiä Jämsän yhteiskoulun oppilaita. Luennoitsijoita olivat professori Jouko Sarvala, toimittaja Aarne Tanninen, filosofian tohtori, tutkija Nina Vartiainen, professori Matti Sarmela, teologian tohtori Raimo Hakola, filosofian tohtori, dosentti Pentti Rauhala, professori, kauppatieteellisen yhdistyksen puheenjohtaja Uolevi Lehtinen, arkkitehti Risto Vuolle-Apiala, päätoimittaja Matti Saari, ohjaaja, käsikirjoittaja Jukka Virtanen, everstilutnantti Jukka Valkeajärvi ja Ahls-tröm Oyj:n toimitusjohtaja Jukka Moisio.

Lahja Reponen - rehtori ja kouluneuvos

Lahja Reponen teki pitkän, merkittävän ja monella tapaa mieleen painuvan uran Jämsän yhteiskoulun johtajana ja kehittäjänä sekä jämsäläisen nuorison kasvattajana. Hän tuli kouluun 1919 ensin opettajaksi. Rehtoriksi hänet valittiin 1928. Tässä virassa hän toimi vuoteen 1953 asti, jolloin jäi eläkkeelle. Tunnuksena tästä elämäntyöstä tasavallan presidentti myönsi hänelle samana vuonna kouluneuvoksen arvonimen.

Lahja Reposella oli juuret syvällä jämsäläisessä maaperässä. Hän syntyi ja kasvoi vanhan jämsäläisen Kähön tilan tyttärenä, vanhempiensa Anna ja Niklas Reponen toisena lapsena.

Kodin ilmapiiri oli avoin ja yhteiskunnalliseen vaikuttamiseen kannustava, Lahja taas tarmokas ja opinhaluinen. Siksi hänen sallittiin lähteä Tampereelle oppikouluun, mikä ei vielä tuolloin ollut kovinkaan tavallista, ainakaan maalaistytölle.

Kouluaika Tampereen Yhteiskoulussa oli Lahjan henkiselle kasvulle merkittävä. Hänen opettajanaan ja kasvattajanaan oli kuuluisa pedagogipersoona Kaarlo Tiililä. Mielikuva ihanteellisesta koulusta, koulun tehtävästä sekä siellä vallitsevasta hengestä muodostui varmasti juuri Tampereen vuosina ja toteutui sitten aikanaan Jämsässä.

Lahja Reponen opiskeluaika Helsingin yliopistossa oli kansallisromantiikan, suomalaisuusaatteen ja isänmaallisuuden nousun kukoistusaikaa. Lahjakin omaksui nämä aatteet ja säilytti ne ihanteenaan koko elämänsä.

Hän osallistui aktiivisesti myös nuoren naisasialiikkeen toimintaan. Tästä naisten vapautumistaistelusta kiintoisa esimerkki on Lahja Reponen matka Pariisiin. Silloinen paikallislehtikin kirjoitti hieman paheksuvaan sävyyn, kuinka nuori jämsäläinen ylioppilasneito oli matkustanut ystävättärensä kanssa Pariisiin, vieläpä ilman ns. esiliinaa.

Lahja Reponen vihittiin maisteriksi juhlallisessa promootiossa 1914, ja hänen seppeleensitojanaan oli kuuluisa isänmaallisuusmies Yrjö-Koskinen. Valmistuttuaan hän toimi muutaman vuoden Helsingissä sanomalehti Uuden Suometaren toimittajana.

Koulunsa täyttäessä 50 vuotta Lahja Reponen oli naulaamassa koulun lippua yhdessä Aarne Tannisen ja Jukka Virtasen kanssa. (Eero Salosen kokoelma)

Nuori innokas maisteri palasi 1919 kotiseudulle opettajaksi Jämsän yhteiskouluun. Koulu oli perustettu paikkakunnalle 1905, mutta ei ollut vielä kaikkien mielessä vakiinnuttanut paikkaansa seudun nuorten mahdollisuutena korkeampaan koulutukseen. Alkuun hän opetti suomenkieltä ja historiaa. Tultuaan myöhemmin valituksi koulun rehtoriksi hän keskittyi opetustyössään suuresti rakastamaansa suomenkielen ja kirjallisuuden.

Utuna rehtorina Lahja Reponen joutui taistelemaan koulun säilymisen puolesta, joskus hyvinkin yksin. Onneksi paikkakunnalla oli muutamia muitakin valistuneita ihmisiä, jotka uskoivat koulun tarpeellisuuteen ja hyvää tekevään sivistävään vaikutukseen maaseudullakin. Lahja Reponen sinnikkyden ja avarakatseisuuden ansiota on, että yhteiskoulu Jämsään vähitellen vakiintui, vaurastui. Oppilasmäärät kasvoivat ja koulutyö tuotti hyviä tuloksia.

Koulutyön monipuolistuessa ja oppilasmäärien kasvaessa alkoi vanha, 1908 valmistunut puinen "tattikoulu" käydä ahtaaksi ja epäkäytännölliseksi. Lisäksi se oli huonossa kunnossa.

Rehtorina Lahja Reponen teki peräänantamattomasti ja uupumatta työtä uuden koulurakennuksen rakentamiseksi. Tämä työ palkittiin hänen viimeisenä kouluvuotenaan 1952, jolloin uusi upea

koulurakennus vihdoinkin valmistui.

Opettajana ja työtoverina Lahja Reponen arvostettiin ja kunnioitettiin. Hänessä oli luontaista auktoriteettia ja rehtiä oikeudenmukaisuutta. Lukemattomat olivat ne oppilaat, jotka muistelevat entistä rehtoriaan ja opettajaansa lämmöllä, vaikka joskus ehkä olivatkin joutuneet pelonsekaisin tuntein menemään rehtorin puhutteluun.

Opetustyössään Reponen oli vaativa ja ihanteellinen. Jokainen hänen suomenkielen tunneillaan ollut osasi varmasti lauseenjäsennyksen ja suomenkielen sijamuodot. Hän arvosti hyvää kirjallisuutta ja yritti parhaansa, että nuoretkin ymmärtäisivät sen merkityksen.

Kasvatustyössään Lahja Reponen korosti toisen ihmisen huomioonottamista ja rehellisyyttä. Isänmaallisuus ja kristillis-siveellinen elämäntapa olivat myös arvoja, joita hän nuorille välitti. Hän jaksosi korostaa koulutuksen merkitystä ja oli usein valmis eri tavoin tukemaan vähävaraisten, lahjakkaiden koululaisten mahdollisuutta opiskeluun.

Vaativan koulutyön ohella Lahja Reponen selta riitti voimia ja intoa osallistua paikkakunnan muuhunkin sivistys- ja kasvatustyöhön. Rakas harrastus oli kuorolaulu. Hän oli myös perustamassa Jämsään tyttöpartiota ja oli Jämsätyttöjen ensimmäisen vanhempainneuvoston puheenjohtaja. Lähellä hänen sydäntään oli myös Lotta-työ ja hän oli Jämsän Lotta Svärd -paikallisosaston perustaja ja puheenjohtaja.

Lahja Reponen asui Jämsän Palomäessä, korkealla kalliolla sijaitsevassa Männistö-nimisellä talossa yhdessä äitinsä Anna Reponen kanssa. Männistön mukaan hän sai oppilailta lempinimensä "Venla". Ajan tyyliin rehtorilla oli taloudenhoitaja ja vielä joku apulaistytökkin.

Lapsuudenkoti Kähö oli hänelle rakas ja tärkeä paikka. Hän vieraili siellä usein ja vietti siellä kaikki joulut. Hänellä oli hyvin lämpimät välit Eino-veljeen ja tämän perheeseen, vaikka veli joskus saattoikin nimellä sisartaan "epäkäytännölliseksi petakoogiksi".

Kirjoittaja Outi Reponen on Lahja Reponen veljen pojanpojan vaimo.

Sairaalakeskustelu pääsi vauhtiin

Jämsä helmikuu

Jämsän kaupunginjohtaja Pentti Asunmaa tuuppasi vauhtiin tiukan keskustelun Jokilaakson sairaalan tulevaisuudesta. Asunmaa esitti Jämsän seudulla selvitettäväksi erikoissairaanhoidon järjestämistä yksityisten palveluntarjoajien kanssa. Samansisältöinen esitys oli tulossa käsitelyyn myös sairaalan kahdessa muussa omistajakunnassa, Jämsänkoscilla ja Kuhmoisissa.

Asunmaan mukaan kysymys oli palveluiden säilymisestä seutukunnalla. Hän arvioi, että Jokilaakson sairaalan tulevaisuus oli epävarmalla pohjalla. Alueen asukaspohja oli käymässä sairaalan toiminnalle pieneksi ja sekä Jyväskylän että Tampereen

keskussairaalat olivat lähellä.

Asunmaan esitys tuli yllätyksenä sairaalan henkilökunnalle. Henkilökunta kaipasi virallista tiedottamista ja odotti avoimempaa toimintaa. Esitykseen otettiin kantaa myös lukuisissa lukijain kirjoituksissa.

Kaikkien omistajakuntien kunnallishallitukset asettuivat yksimielisesti selvityksen tekemisen kannalle. Jämsässä päätökseen jätettiin yksi erivä mielipide.

Terveydenhuollon kuntayhtymä veloitettiin selvityksen tekemiseen, koska omistajakuntien edustajien mukaan sairaalan tulevaisuus haluttiin varmistaa ja sen tarjoamat palvelut säilyttää seutukunnalla.

Keskustelu erikoissairaanhoidon palveluista ryöpsähti vauhtiin Jämsän seudulla.

Lähtökontana oli, että mahdolliset muutokset erikoissairaanhoidon organisoinnissa eivät saisi vaikuttaa asiakkaan potilasmaksuihin tai hä-

nen saamiinsa palveluihin. Ratkaisun mukaan yhteiskunta oli ostamassa palvelut mahdolliselta yksityiseltä partnerilta.

Eino Laaksosesta historiikki

Jämsä 1.2.

Legendaarisen jämsäläisopettajan, kotiseutuneuvos Eino Laaksosesta elämästä kertova teos, Viialan mäeltä julkistettiin Vitikkalan kartanossa. Aineiston teokseen kokosivat Laaksosesta lapset Ulla, Kaija ja Kalle Laaksonen. Kirjan taitto oli Petrus Laaksosesta käsialaa. Kuvamateriaalin työstämisessä avusti valokuvaaja Eero Salonen. Kirjan julkistamispäivänä Eino Laaksosesta syntymästä tuli kuluneeksi sata vuotta.

Kirjan synnyssä lähtökohtana oli aluksi lyhyt historiikki jämsäläisistä vaikuttajista kertoneeseen sarjaan. Aineistoa löytyi kuitenkin niin runsaasti, että alkuperäinen idea laajeni kirjaksi. Laaksosesta elämäkerran lisäksi kirjaan on liitetty hänen eri tilaisuuksissa pitämiään puheita, päiväkirjamerkintöjä ja ystävien muisteluksia.

Värinälle uusi puheenjohtaja

Jämsä helmikuu

Jämsäläinen Kimmo Tukiainen valittiin kuvataideseura Värinä ry:n uudeksi puheenjohtajaksi. Hän seurasi tehtävässä Leena Scheereriä, joka viiden vuoden johtajapestin jälkeen halusi keskittyä välillä taiteen tekemiseen. Tukiainen oli aktiivisesti mukana Värinän toiminnassa sen alkuvuosina 1980-luvulla.

Mon Repos palasi tauolta

Koskenpää helmikuu

Perinteikäs kylpylahotelli Mon Repos avasi ovensa tauon jälkeen. Kaskisista Koskenpäälle muuttaneet Taimi Vuori ja Esko Junttila vuokrasivat yrityksen ravintolaosaston Repos-Yhtymä Oy:ltä,

joka jäi edelleen vastaamaan majoitusmyynnistä.

Kylpylahotellin toiminta oli ollut muutaman vuoden hiljaista. Toimintaa pyritti parikin vuokralaista, joille molemmille toiminta osoittautui liian raskaaksi.

Hannu Rantasesta Ilves-luotsi

Hannu Rantanen

Jämsänkосki helmikuu

Jämsänkосken Ilves valmistautui seuraavaan jalkapallon kolmosdivisioonakauteen

Hannu "Lipi" Rantasen ohjauksessa. Uusi valmentaja oli oikeastaan vanha tuttu, sillä Ilvesin oma kasvatti oli jo takavuosina nähty edustusjoukkueenkin ohjauksissa.

Valmentajajokemusta hänelle oli lisäksi kertynyt muun muassa naapuriseura Jämsän Pallon kaskytäjänä.

KAISA SAIKKONEN, OMALINJAINEN TAITEENTEKIJÄ

Kuvanveistäjä Kaisa Saikkonen syntyi Jämsän Tenhamissa 27.2.1925 kauppias Antti Saikkosen ja kansakoulunopettaja Saima Saikkosen kuudentena lapsena. Kaisa oli 9-vuotias perheen muuttaessa Helsinkiin isän kuoltua. Jatkosodan aikana Kaisa evakuoitiin takaisin synnyinseudelleen kevääksi 1942.

Kaisa Saikkonen valmistui Suomen taideakatemian koulusta v. 1949. Hän vakiinnutti asemansa 1960-luvulla omalinjaisena ja arvostettuna taiteentekijänä. Vuosina 1965-1970 Saikkonen oli toiseksi palkituin kuvanveistäjä Kimmo Pyykön jälkeen.

Tuona aikana hän sai mm. II palkinnon valtion taidekilpailussa 1966 veistoksellaan Jeftan tytär ja seuraavana vuonna I palkinnon kokoelmalla, johon kuului ainakin teos Kristuksen kuva. Saikkonen kuului Suomen Kuvanveistäjäliittoon, Jyväskylän ja Helsingin taiteilijaseuroihin ja Suomen Mitalitaiteen kiltaan. Taiteilijalle myönnettiin valtion kolmivuotinen apuraha 1980. Hän kuoli 27.2.1981 kodissaan Lallukassa Helsingissä.

Kaisa Saikkonen asui pitkiä aikoja Italiassa, jonka kulttuuri lumosi hänet. Ensimmäisen Italian matkansa muistiinpanoissa 1951 hän kirjoitti:

“Roomaan asetuimme kauden viikon ajaksi ja teimme sieltä matkoja eri suuntiin, mm. Napoliin... Tässä suopeassa ilmastossa pystyi aivan hengityksen mukana tajuamaan taiteen elimellisen yhteyden elämään. Tämä on ollut voimakkain ilmestys, havainnollisin mitä minulle on milloinkaan annettu taiteesta.”

Veistoksissaan Kaisa Saikkonen tutki äidin ja lapsen

Kaisa Saikkonen muotoilee Merilintuja vuonna 1953. (Kaisa Saikkosen kokoelma)

suhdetta, lapsen maailmaa, naisfiguuria ja uskonnollisia aiheita. Noin 120 teosta käsiteltävä tuotanto sisältää myös joitakin muotokuvia, pieniä Ajattelijä-figuureja sekä kirjallisuuden pohjalta syntyneitä töitä ja kompositiotutkimia.

Alkukauden pienoisveistoksille on tyypillistä tiukan plastisen ilmaisun etsiminen. Kaisa Saikkonen hahmotteli tiukkaa plastiikkaa - veistoksen tiivyyttä - rytmien ja muodon täsmällisyytenä. Suurten sodanjälkeisten monumenttien aikakaudella erityisesti hänen pienet lapsifiguurinsa herättivät vastakaikua inhimillisyydessään. Mallina lapsikuvilla eri kasvunsa vaiheissa oli taiteilijan sisarenpoika Heikki mm. veistoksissa Pikku Heikki (1950-51), Poikainen polvillaan (1951) ja Luonnontutkija (1957, Helsingin kaupungin taidekokoelmat).

“Nainen tukeva ja vakaa, harras...” esiintyi Saikkosen

taiteessa elämää kannattavana voimana. 1950-luvun nais-hahmot ovat modulimaisia ja antiikin veistotaiteen neitoa, Korea muistuttavia. Kukan-kantajasta (1952), pientä lasta olallaan kantavasta naisesta muotoutui Vanhan Jämsän Äitien muistomerkiksi aiottu, nykyään Helsingin perhe-asiainneuvottelukeskukseen sijoitettu veistos Äiti (1965) ja edelleen Porin Junneliuksen palatsissa sijaitseva Vaelus (1967).

1960-luku oli Kaisa Saikkoselle hedelmällistä luovuuden aikaa. Hän koki ajan voimakkaana henkistymisen kautena. Tätä kuvaa vahvistivat mahdollisesti lisääntyneen kirkollisen taiteen kysynnän vuoksi lähes kokonaan 1960-luvulle sijoittuva uskonnollisten figuurien sarja, pienet Ajattelijä-veistokset ja kirjallisuutta harrastaneen taiteilijan Danten Divina Commediaan pohjautuvat figuurit.

Useimmat Saikkosen us-

konnollisaiheisista veistoksista on ostettu eri kokoelmiin. Tyyllisesti ne muodostivat hyvin yhtenäisen sarjan.

1970-luvulla Kaisa Saikkosen nais-hahmot muuntuivat Maaemoiksi. Näissä taiteilija etsi uutta ilmaisutapaa ja läheni muusta tuotannostaan poiketen nonfiguratiivisuutta. Maaemo-veistosten yhteys postmoderniin maataiteeseen on avoin.

Pitkiä aikoja Italiassa asuneen ja työskennelleen taiteilijan teoksissa näkyi lähinnä etruskilaisen taiteen, Michelangelon ja 1900-luvun italialaisten kuvanveistäjien vaikutteita. Muista kansainvälisistä esikuvista tärkeimmät olivat Henry Moore ja Constantin Brancusi, joiden veistosten etäiset kaiut näkyivät taiteilijan pelkistyneessä muotokielessä.

Mm. Roomassa Palazzo Marignolissa vuoden 1973 näyttely veistoksia Clotilde Paternostro kuvasi niiden arkaisten muodon ansiosta ajattomiksi, ikuista ja pysyvää symboloiviksi. 1978 Helsingin näyttelyssä Galleria Brondassa veistokset arvioitiin ilmaisultaan epätavallisen rikkaiksi, syvään ja elävään kuvatradiitioon pohjaaviksi. Kaisa Saikkosta kiitettiin taiteilijaksi, joka oli pysynyt uskollisena omalle tyyllilleen.

Jämsän kaupunki järjesti vuodenvaihteessa 1996-97 Kaisa Saikkosen muistonäyttelyn, Vaellus Jämsän Kivipankissa. Helsingin Sanomissa julkaistun näyttelyarvostelun otsikossaan Tiina Nyrhinen tiivistä taiteilijan elämäntyön: “Lapsuuden iloista Jobin tuskaan. Kaisa Saikkosen klassinen modernismi puhuttelee yhä runollisuudellaan..”

Kirjoittaja on FM, TaM Tiina Varjus.